

SBOROVÝ DOPIS

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Lysé nad Labem

prosinec 2018

Sára otěhotněla a Abrahamovi, ačkoli byl stár, porodila syna v čase, který mu Bůh předpověděl. Abraham dal svému narozenému synu, kterého mu Sára porodila, jméno Izák. Když mu bylo osm dní, Abraham svého syna Izáka obřezal, jak mu Bůh přikázal.

Genesis 21, 2-4

Spěchali tam a našli Marii a Josefa i to děťátko položené do jeslí. Když uplynulo osm dní a nastal čas k jeho obřízce, dali mu jméno Ježíš, které dostal od anděla dříve, než jej matka počala. Když uplynuly dny jejich očistování podle zákona Mojžíšova, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby s ním předstoupili před Hospodina.

Lukášovo evangelium 2, 16.21-22

Josef a Ježíš – Guido Reni (1640)

V uplynulém půlroce jsme v našem sboru o nedělích promýšleli starozákonní příběh praotce Abrahama. V biblickém vyprávění to byl on, kdo se jako první rozhodl spoléhat na Hospodina, byť mu z toho neplynuly žádné konkrétní zisky. Bůh jej zahrnul mnoha sliby, jejich naplnění bylo ale za Abrahamova života v nedohlednu. Abraham představuje úsvit nové víry. Byl to on, kdo se vzepřel pověře a začal psát kapitoly nové teologie. Jeho vztah k Bohu nestál na osobním prospěchu, neuvažoval ekonomicky, neptal se, co mu víra reálně přinese za jeho života. Snad hledal smysl svého života, snad jej chtěl zakotvit na trvalejších hodnotách, snad ho lákal vztah se Stvořitelem, jenž je v posledku jedinou nadějí nad vši lidskou pomíjivostí. Abraham se vydal na cestu do neznámé země. Na stará kolena se v očích svých vrstevníků zbláznil, když opustil všechny civilizační jistoty a vydal se cestou meditace neúrodnou pustinou. Právem tak tento praotec víry symbolizuje začátek, novou kapitolu náboženské historie světa.

Mnoho nechybělo a Abrahamem by také víra skončila. Dokázal ji však předat, byť jedinému, synovi Izákovi. A právě v potomcích Izákových se rodí Izrael, jehož synové obohatí svět nejen o úžasné biblické literární dílo, ale rovněž o hlubokou reflexi lidské zodpovědnosti před Bohem, zodpovědnosti za tento svěřený svět. Židovský vztah k Bohu má potenciál obrovské pokory, která dokáže nést lidstvo dál a vymaňovat jej z říše "pouhých" živočichů do společnosti zodpovědných bytostí, které nehledají jen svůj aktuální prospěch a profit. Ale to vše bylo uchopeno, promyšleno a předáno právě skrze jednoho narozeného syna; Izák představuje tichou odvahu pokračovat v otcově odkazu, rozvíjet otcovo poznání, věřit navzdory absenci hmotného či společenského zisku. Navzdory vlastní bolestivé zkušenosti s Bohem a otcem je Izákovi dialog s Hospodinem přirozenou součástí života

Říká se, že Abraham spoléhal na Hospodina. Bible odkrývá, že stejně tak Hospodin spoléhal na Abrahama. Bůh spoléhal a spoléhá na člověka, spoléhá, že půjde cestou, kterou mu ukázal jako cestu evoluční proměny v nový pozemský druh. Spoléhá, že tuto negenetickou, nevrozenou a nezděděnou proměnu bude předávat dál a dál. Bůh spoléhá na vztahy otců a synů, matek a dcer, spoléhá na naše děti. Víra není soukromým názorem či koníčkem, neznamená pasivitu, ale odvahu jednat. Prosazovat principy, které si věřící lid předává a formuluje již několik tisíc let.

Boží důvěra v člověka jde tak daleko, že se posléze jako člověk narodí, v Kristu se sám stane bezbranným a neznalým dítětem. Boží narození je ujištěním o Boží důvěře v člověka, který skrze víru učinil další evoluční krok. Ježíš nás vede nesobeckou cestou Abrahamovou, učí nás Izákův dialog s Bohem. Ale příběh Abrahamův a Izákův nebyl součástí Kristovy genetické výbavy, malému Ježíši jej vyprávěli maminka a tatínek. I Bůh se v Kristu učil "evoluční" víře v Boha a nikoli "živočišné" víře v sebe sama, tj. člověka. I Bůh se narodil jako živočišné mládě, aby se stal člověkem. A jako Ježíš, v tradici Izákově, rozvíjel předávané otcovo poznání a věřil navzdory absenci hmotného či společenského zisku. Ježíš je tichá Boží odvaha pokračovat s člověkem navzdory kříži. Ale všechno to začíná obyčejným narozením a naplněnou rodičovskou zodpovědností. Vánoční události jsou tak oslavou všech maminek a tatínek, veškerého lidského předávání. Pamatujme na to právě letos, uprostřed stoletých výročí a vzpomínek na naše rodiče, předky i praotce Abrahama.

Pokojné a požehnané svátky Božího narození Vám přeje

farář *Lukáš Pešout*

POZNAMENJETE SI DO SVÉHO KALENDÁŘE:

19. ledna 2019

17.00 Putování z kostela do kostela – ekumenické setkání začne v římskokatolickém kostele Narození sv. Jana Křtitele a po krátké společné procházce bude pokračovat v kostele evangelickém a zakončeno občerstvením v evangelické "škole"

16-23. února 2019

společný pobyt na horách, věkově neomezená akce, přihlašujte se do konce kalendářního roku

březen 2019

sborový nedělní den spojený se společným obědem a přednáškou doc. Mgr. Jiřího Beneše, Th.D., evangelického teologa, biblisty-starozákonníka a vysokoškolského pedagoga nejen na téma úvodních kapitol Bible

SLAVNOST K PAMÁTCE M. J. HUSA (Slovo u pomníku)

Lukáš Pešout, farář sboru

5. července 2018 Nejprve překvapivě zmíním jedno moderní pojetí historického národního hrdiny, konkrétně divadelní hru Jánošík nastudovanou v Divadle Andreje Bagara v Nitře. Alternativně liberální pojetí Jánošíka je oslavováno recenzenty. Bere si za úkol boření stereotypů i boj proti nespravedlnosti páchané na lidech. „*Když v dnešní době někdo poukazuje na zlo, tak je většinou přerванý. Když říkáte pravdu, všechno se nakonec otočí proti vám a vy jste skončili,*“ odhalují tvůrci v časopise Respekt motivy, které vedly k napsání této moderní divadelní hry.

Zmiňovaná slova o boji za pravdu se zdánlivě hodí k dnešní vzpomínkové slavnosti. Neméně pak ušlechtilá touha bojovat proti neřádu či zlu. To vše by bylo hezké, kdyby ve zmiňovaném moderním pojetí slovenského národního hrdiny nebyla postava Jánošíka představena v podobě jakési vnitřní "Jekyll & Hyde" konfrontace mezi pochybujícím intelektuálem a "zlověstným knězem citujícím neomylnou Bibli".

Člověk bojující za pravdu a spravedlnost bude vždy zároveň vytvářet lež a nespravedlnost. A sebelépe míněný boj proti stereotypům zákonitě jiné stereotypy vytváří. Ve zmiňované hře je jeden moderní a liberální stereotyp krásně vidět. Je jím "zlověstný kněz citující neomylnou Bibli". Ukazuje nám nebezpečí lidské touhy měnit svět k lepšímu. A tak se ve světě bojujícím za ženská práva paradoxně vytvářejí stereotypy o mužích; i sebeotevřenější multikulturní svět má své nálepky, předsudky a viníky. Stereotypní smýšlení moderní společnosti charakterizuje máloco lépe než nálepka, kterou nese dnes církev. Vůbec nemusí jít o doktrínu totalitního režimu, a přesto je církev společností skandalizovaná, propíraná bulvárními médii, za vinu je jí dáváno kde co. Církev zkrátka není cool. A vidíte, my jsme se dnes sešli kvůli jednomu jejímu historickému představiteli, a zároveň i národnímu hrdinovi, tentokrát českému.

Církevními představiteli stíhaný Jan Hus napsal tato slova: *Já, Jan Hus z Husince, mistr svobodných umění a hotový bakalář svatého bohosloví na vysokém učení pražské univerzity, kněz a kazatel potvrzený při kapli zvaná Betlémská, svěřuji toto své odvolání Ježíši Kristu, soudci nejspravedlivějšímu, který spolehlivě zná, obhajuje a soudí, činí zřejmou a odměňuje spravedlivou při každého člověka.*

Byl to kdysi Ježíš Kristus, který do židovského proudu víry v zákazy a příkazy, do molochu liturgických rituálních obětí a mechanického chrámového ritu, do stereotypního myšlení o Bohu, vnesl prvek osobního vztahu s nebeským otcem, prvek vlastní odpovědnosti před Bohem. A právě v tomto vpravdě křesťanském následování, v tomto zrcadlení Krista, lze spatřovat to, co se na Mistru Janu Husovi brání veškerým stereotypům. Jan Hus byl kněz, nikoli "zlověstně citující neomylnou Bibli", ale kněz vřele následující Ježíše, člověk rozvíjející individuální vztah s Bohem, a tak i lidskou individualitu jako takovou. Husovo odvolání ke Kristu by tak mělo pro nás být pravým symbolem reformace, znamením osobního hledání Boží vůle. Znamením lidské dospělosti. Neboť pravý Husův následovník vykračuje na nejistou půdu vlastní odpovědnosti, a buduje tak základ společnosti, na kterou dnes přísaháme. Předkládá své věci samotnému Bohu, poměřuje svá rozhodnutí biblickými příběhy i vzorem samotného Krista, je nikoli jen člověkem práv, ale i člověkem povinností, člověkem nikoli jen vyžadujícím, ale i obětujícím se. Tak i Hus. Co je na něm specifické, že neumírá jen (!) pro pravdu, jako mnoho jiných hrdinů včetně Jánošíka, ale že umírá jako kněz s modlitbou ke Kristu na rtech.

KDY SE FARA STÁVÁ DOMOVEM?

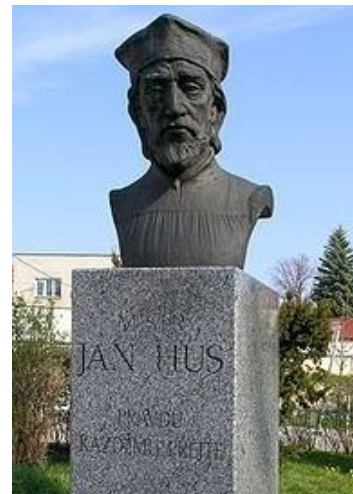
Lenka Pešoutová

Deset let na Vysočině není málo, ale uteklo to až příliš rychle. Do Lysé jsme potom už nešli sami, ale obdarováni a obtíženi dvěma malými dětmi. Klárka je ještě ve věku, kdy domov pro ni znamenají především její blízcí, ale Samík už zapustil v Telecím nějaký ten kořínek. Poprvé jsme tedy prožívali těžké stěhování s rodinou, ale díky pomoci našich milých rodičů a mládežníků, kteří s námi probdělili ten nejkrušnější týden, vše proběhlo bez větších průšvihů. A byl před námi nový začátek.

Z vesnice do města, z malého sboru na velký. Rozdílný způsob života, jiný styl práce ve sboru, odlišná krajina. Z toho všeho jsme měli zpočátku obavy. Jak už to bývá, strach má velké oči. Z nás všech se nejrychleji adaptovaly děti, pes a kočka. Hodně jsme se snažili, pokojíček jsme dětem krásně zařídili, ale největší podíl na jejich spokojenosti mají kamarádi, které ve sboru potkávají. Na nedělce, na "nábožku" nebo i jen tak na zahradě. Samík je nadšený z každé návštěvy, Klárka spíš zvědavě pokukuje. Mně to trvá trochu déle, ale cítím vděčnost za každé popovídání, zastavení se s lidmi, milé pozvání, návštěvu. I pro mě závisí pocit domova na blízkosti přátel, lidí kolem mne.

V neposlední řadě musím zmínit naše bydlení na faře v Lysé. Po krušných stavebních dobách v Telecím, kde jsme opravovali faru svépomocí, velmi oceňuji možnost přijít do krásně opraveného bytu. Mohli jsme se dokonce podílet na návrhu dispozice některých místností a kuchyně, což hodně přispívá k dobrému pocitu z bydlení. Navíc ta pěkná zahrada, domeček se skluzavkami pro děti a krásný výhled z oken fary dodávají našemu novému domovu velké kouzlo.

Právě teď, na začátku adventu mi připadá, že jsem konečně zase doma. Symbolicky jsem vybalila poslední krabice se svými věcmi. Pravda, v nejtmašším měsíci roku se mi stýská po bílé zimě na kopcích, ale těším se z nových vztahů, díky nimž se sbor v Lysé stal naším domovem. Díky Pánu Bohu za každý úsměv a otevřenou náruč.

BÝT VE SVĚTĚ, ALE NE ZE SVĚTA

Lukáš Pešout, farář sboru

Naše církev se rozhodně nezavírá před světem, její důrazy i angažovanost byly vždy úzce spojeny s aktuální situací světa kolem ní. V teologické rovině s tím nutno souhlasit, církev se nesmí uzavírat před komunikací s okolím, ke své zvěsti musí používat moderní jazyk, reflektovat přítomnost, vědecké poznání, společnost kolem. Osobně nesnáším církevní fráze, vytrhávání biblických pasáží z kontextu, nesrozumitelnost či fundamentalistické postoje odporující vědě. Právě z toho bývá církev obviňována, rozkvět dezinformace v sekularizované společnosti ale ukazuje, že fráze a tmářství nejsou ani tak církevní jako bytostně lidské.

Baví mne rozhovor se světem. Chci do něj ale vždy vstupovat z křesťanské pozice a nezamlčovat to. Každým dalším otevřením Bible, každým novým promyšlením biblického svědectví o Bohu a člověku si uvědomuji, že jako lid Písma máme svět čím obohatit. Že máme zůstat vůči světu otevření, ale i ostrážiti, neb nám hrozí, že s ním splyneme. Že vyměníme Boha za člověka, že zaměníme politické či etické problémy soudobé společnosti za Boží vůli. Proto mám obrovskou radost, že v Lysé je stále dost posluchačů, zájemců ochotných nad biblickým poselstvím společně přemýšlet. Bible patří do společenství spíš než na noční stolek. A byť není doslovným manuálem, je skvělým vodítkem.

Přišel jsem na sbor se silnou rodinnou tradicí a vážím si toho. Přítomnost všech generací vytváří přirozený prostor, kde se může rodit to podstatné. Vztah k Bohu. Vztah, který není určen jen úzké generační skupině, a odsouzen tak k zániku. Víra jako individuální vztah se nepředává, ale může se předávat prostor, ve kterém se tento vztah vytváří. Bůh chce mít rád, chce si povídat, zpívat, hostit a občerstvovat, ale musí mít koho či s kým. A Boha nelze opravdu milovat, pokud jej neznáte.

Setkání s Bohem, opěťovaná láska, vzájemný vztah, to je podstata církve. Až sekundární je křesťanská veřejná angažovanost, pomoc a kultura. Máme čím svět obohatit, ale svět nás v principu nepotřebuje. Bůh ano. A my bychom v Kristu měli potřebovat jeho. Rád bych proto vytvářel prostor, kam je možné před světem také na chvíli utéct. Prostor, kde můžete být s Bohem, ať už máte s lidmi kolem osobní neshody nebo naopak nikoho neznáte. Budu proto vděčný za každou maličkost, která symbolizuje, že důvodem našeho setkávání je Boží přítomnost. Za každou večeri Páně, zpověď či jiný způsob pokorného vyznávání, za každou hezky zazpívanou píseň Pánu Bohu, za každé ticho, modlitbu a meditaci při bohoslužbách či jindy.

CO SE UDÁLO

Dagmar Férová, kurátorka sboru

Letošní vánoční sborový dopis je tak trochu představením nového bratra faráře a jeho rodiny. Porosili jsme je, aby o sobě napsali pár slov, aby sdíleli své dojmy. Vedle nástupu br. faráře se ale v našem sboru v uplynulém roce událo mnoho dalších věcí. Pokusím se je nyní postupně rekapitulovat.

- k 31. 12. 2017 činily celkové náklady na opravu fary 2.850.000,- Kč
- **v lednu** jsme obdrželi z grantového programu „Mikroprojekty pro budování sborů a misii“ 16.000,- Kč na pořízení nábytku do sborové místnosti
- fara byla úspěšně zkolaudována
- **v únoru** se na faru přistěhovala nová kostelnice Eva Provazníková
- v našem kostele se konal koncert chlapeckého souboru z Anglie
- od městského úřadu jsme obdrželi dotaci na slavnost M. J. Husa ve výši 6.000,- Kč a dotaci na Noc kostelů ve výši 4.000,- Kč
- na svoje členství ve staršovstvu rezignoval z osobních důvodů náměstek kurátora Hynek Brynych, novým náměstkem byl zvolen Petr Kopecký
- **v březnu** se na faře za účasti 40 hráčů konalo „deskohraní“ seniorátní mládeže
- konalo se výroční sborové shromáždění
- vybírali jsme peníze na pomoc obětem války v Sýrii a zapojili jsme se do podpisové petice na podporu čínských křesťanů ve věci získání azylu v České republice
- skončily biblické hodiny pro dospělé, kde jsme probírali Skutky apoštolské a připravoval je Michal Rudolf
- na Velký pátek odpoledne se vydala skupinka rodičů s dětmi na výlet na hrad Mydlovar
- **v dubnu** jsme na sborovém dni po společném obědě vyslechli povídání paní Markéty Vaněčkové a Hany Míslerové o místním hospici „Nablízku“
- při pohřebním shromáždění jsme se rozloučili se sestrou Bohumilou Brchaňovou (94 let)
- **v květnu** vyrazili rodiče s dětmi na výlet na hrad Lichnici a společně také připravili v našem kostele dětský benefiční koncert
- na svatodušní neděli byla pokřtěna Eva Sudrová a rozloučila se s námi administrátorka Miloslava Hofmanová
- "Noc kostelů" organizovala mládež a zazněl na ní koncert hudební skupiny Paduana Hispanica
- od města jsme dostali dotaci ve výši 30.704,- Kč na práci s dětmi a mládeží
- z Telecího se přistěhoval farář Lukáš Pešout s rodinou
- **v červnu** proběhl v našem kostele koncert chlapeckého pěveckého sboru ZUŠ
- dětské "Spaní na faře" bylo v neděli zakončeno rodinnými bohoslužbami
- **v červenci** proběhla tradiční slavnost k památce M. J. Husa, přednášel teolog Mgr. Ondřej Kolář, Th.D., zahrála skupina Augenblick
- **v srpnu** byla položena nová vodovodní a elektrická přípojka k naší škole
- v kostele se uskutečnil koncert francouzského houslisty Jérémie Legranda
- **v září** byla instalace br. faráře Pešouta
- začalo vyučování Základů křesťanského náboženství za účasti 25 dětí
- tradiční cyklo-výlet zamířil na Milovicko
- **v říjnu** začala Biblická a jiná povídání
- při pohřebním shromáždění jsme se rozloučili se sestrou Annou Hesovou (83 let)
- v kostele se uskutečnil koncert učitelů ZUŠ a pěveckého sboru Quantumtet
- **v listopadu** byla v rámci sborového dne bohoslužba Díkčinění spojená s obědem a promítáním restaurovaných filmových záznamů z minulosti sboru
- na konventu v Mladé Boleslavi byla z našeho sboru zvolena Dagmar Férová do předsednictva konventu a Petr Kopecký za poslance synodu ČCE

ZVEME VÁS NA PRAVIDELNÉ SBOROVÉ AKTIVITY:

- středa:** 10:00 - bohoslužby na zámku v domově seniorů, 2. a 4. týden v měsíci
15:15 - základy křesťanského náboženství pro mladší děti na faře v Lysé
19.00 - biblická a jiná povídaní pro dospělé na faře v Lysé
- čtvrtek** 10-14.00 - úřední hodiny na faře v Lysé
- pátek:** 16:00 - setkání rodičů s dětmi v evangelické „škole“ v Lysé (1. v měsíci)
16:00 - základy křesťanského náboženství pro starší děti na faře v Lysé
dle dohody - schůzka mládeže, střední či starší generace na faře v Lysé
- neděle:** 9:00 - bohoslužby v kostele v Lysé
- při bohoslužbách je pro děti připraven samostatný program
- o tzv. kávové neděli se po bohoslužbách podává občerstvení, 3. neděle v měsíci
14:00 - bohoslužby v modlitebně Církve bratrské v Čelákovcích, 2. a 4. neděle v měsíci

PŘEHLED NAŠICH SBOROVÝCH SHROMÁŽDĚNÍ O VÁNOČNÍCH SVÁTCÍCH:

4. ADVENTNÍ NEDĚLE 23. prosince

9:00 hod. Dětská vánoční slavnost v evangelickém kostele v Lysé

ŠTĚDRÝ DEN 24. prosince

16:00 hod. Zpívání koled a čtení evangelia s vánočním punčem na závěr v kostele v Lysé nad Labem. Krom sváteční atmosféry je možné si ke štědrovečerním stolům odnést i Betlémské světlo, které k nám doputuje až z Izraele.

BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ 25. prosince

9:00 hod. Bohoslužby s večeří Páně v evangelickém kostele v Lysé

14:00 hod. Bohoslužby s večeří Páně v modlitebně Církve bratrské v Čelákovcích

SVÁTEK MUČEDNÍKA ŠTĚPÁNA 26. prosince

10:00 hod. Bohoslužby s večeří Páně na zámku v domově seniorů

NEDĚLE 30. prosince

18:00 hod. Koncert v evangelickém kostele v Lysé přinese sváteční atmosféru i před koncem roku. Na trubku hraje Karel Mužátko, na varhany Matěj Bok. Vstupné dobrovolné.

KAREL MUŽÁTKO & MATĚJ BOK

trubka & varhany

30. prosince 2018, 18:00
evangelický kostel v Lysé nad Labem
Vstupné dobrovolné

SOUHLAS S EMAILOVOU KORESPONDENCÍ:

Stále platí možnost přihlásit se k odběru sborových informací prostřednictvím elektronické pošty. Pokud o tento způsob zasílání informací máte zájem, stačí se ozvat na níže uvedený sborový email. Sborové dopisy a pozvánky na mimořádné akce obdržíte rychleji, dozvíte se o případných změnách.

KONTAKTY:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Lysé nad Labem
náměstí B. Hrozného 442, 289 22 Lysá nad Labem
www.lysa.evangelnet.cz; email: lisa@evangnet.cz

farář sboru: Mgr. Lukáš Pešout tel.: 604 173 781
email: lukas.pesout@evangnet.cz

kurátorka sboru: Ing. Dagmar Férová tel.: 773 911 133
email: dagmar.ferova@seznam.cz

Finanční dary a saláry je možné zasílat na účet:
240 038 7805 / 2010

V případě platby převodem, prosíme, uveďte do zprávy pro příjemce své jméno a účel platby. Pamatujte na náš sbor. Děkujeme.